

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק ד'

קונטרס 784

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" מנוקד

עלה בדעתו להוסיף מהדורא חדשה על פי בקשת רבים מאחינו בני ישראל ולהדפיס הספר הזוהר בניקוד מלא, כנודע גודל התועלת בזה לאלו האומרים הזוהר הקדוש המסוגל לטהרת הנשמה, ואינם יודעים לקרות בלא ניקוד.

וכבר בדורות שלפנינו נדפס הזוהר הקדוש כמה פעמים עם ניקוד בדפוסי ליורנו ולהלאה, וכבר הסכימו גם הגאון הקדוש הרב משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא גאב"ד פה עיר הקודש, ויבדל לחיים טובים הגאון רבי אברהם דוד הורוויץ חבר הבית דין צדק דפה עיר הקודש ירושלים, על הדפסת התיקוני זוהר בניקוד מלא.

ועל כן לפעלא טבא אמינא יישר, והעוסקים בו יזכו לשלומים כמי נהר, ובפרט בדורינו שכלל ישראל זקוקים לרחמי שמים מרובים, וכבר הובטחנו שעסק הזוהר הקדוש מסוגל לדור אחרון כדברי הרעיא מהימנא (פרשת נשא קכד): "כי בזכות זוהר דא יפקון מגלותא ברחמי" אמן.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיוושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בגאולתן וישועתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן.

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד: הרב יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים שליט"א, הרב משה שטרנבוך ראב"ד ירושלים שליט"א. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב מאיר בראנדסארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי משה אריה פריינד זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

נודע בשערים גודל מעלת אמירת תיקוני זוהר אשר היא מוזכ הנפש ובפרט בימי חודש אלול, ומובא בהקדמת כסא מלך שאמירת התיקונים גרידא אפילו בלי הבנה הוא תיקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשיתם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

הסכמת רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל

לספר תיקוני זוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

ויבואו רבים וכן שלימים ויהנו מנופת צוף דברי זוהר הקדוש כי נעמו, ונוכה להבטחת אליהו הנביא איש מבשר טוב (זוהר חלק ג' קכד): ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר זוהר יפקון מן גלותא ברחמי.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי יצחק יעקב ווייס זכר צדיק לברכה)

לספר זוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יוסף ליברמן שליט"א

לספר תיקוני זוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

בלי ספק שחיבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתיקוני זוהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמוד בו את כל תיקוני זוהר, ובוודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חיבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת דקדושה, ויקויים בנו מאמר זוהר הקדוש ברעיא מזהימנא (חלק ג' קכד): עתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר זוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. (הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תיקוני זוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א

לספר תיקוני זוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רושם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תיקוני זוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי רפאל בלום שליט"א

לספר תיקוני זוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

אשרי חלקו שזיכיהו מן השמים להגדיל תורה ולהאדירה בביאור נפלא, חמיד ורגיג אשר יהיה לתועלת עם סגולה בעזרת השם, ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמוד וללמד גם לפשוטים כמונו ושכרו רב בלי ערך – וכאשר מפורש יוצא מדברי זוהר הקדוש שהעתיק בהקדמתו, שבזכות לימוד זוהר הקדוש יעזור לנו הקדוש ברוך הוא למיפק מן גלותא. (הסכמת הגאון הקדוש מקאשוי רבי רפאל בלום זכותו יגן עלינו אמן)

לספר זוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

יהו"ה, מצפץ, יהו"ה בא"ת ב"ש מצפ"ץ. וברי, כל אברין אתקריאו פנויין לשמא דיהו"ה, וכל מלאכין דתליין מהווא אבר פלהו סלקין ונחתין בשליחותיה, וכל מאן דקרא למלאכין ולכנויין ולא בהווא אבר דממנא עליה, לית סליק פעולה בידוי.

רישא איהו פנויין דשם אהי"ה, וכל מלאכין, וממנן דהויות, מהכא תליין, וביה שאלין מלאכין איה מקום פבודו להעריצו, אי"ה רשים באהי"ה, ותמן הי"ה דסליק בחושפון כ' דאיהו פתר, איהו רשים בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אה"ה) אל"ף ה"א יו"ד ה"א איהו רזא דעשר אתון מעילא לתתא, האי איהו פתר בריש פלהו שמחן, ולעילא מניה יו"ד ה"י וא"ו (ג"א ו"ו) ה"י, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, לעילא מניה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכלהו סלקין לארבעין ותריין אתון, ואלין אינון אתון דאתבריו בהון שמא עלאין, וארצות החיים, דאלין אתקריאו שמי השמים, ומאן דברא בהון פלא, אומנא דכלא, עלת העלות מתעלה על פלא, הוא בריף לכלא, ולעילא מפל ברכאן, ה"א הוא דכתיב (נחמיה ט ה) ומרומם על כל ברכה ותהלה, ולא צריף איהו ברכאן מאתרא, דלית עליה מאן דאשפע ליה.

ברי אית פקודין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א ט) ורגליהם רגל ישרה, על ארבעת רבעיהם, בלכתם ולכו, דא אדנ"י, דעליה אתמר (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלף וישם לדרך פעמיו, ואינון מאת אדנים למאת הפכר, דנחתין למאה ברכאן, ודא ק' מן צדקה דאיהי צלותא, צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חומשי תורה, וְהַי צְדָקָה אִיְהִי אֵימָא עֲלָא, צְדָק אֵימָא תַתָּא, דַּאֲתַמַּר בַּהּ (שם) צְדָק לְפָנָיו יְהִלֵּף, (ישעיה מא ב) צְדָק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, דַּא דִּינָא וְדַא רַחֲמֵי, צְדָק אֵימָא תַתָּא, צְדָקָה אֵימָא עֲלָא.

כל פקודין דהליכה תליין ברגלין, פגון הליכה לבי פנישתא, הליכה לברית מילה, הליכה למת מצוה, או לכל הליכה דמצוה, והאי פקודא דברית מילה תליא בצדיק, וצדקה בידין מן נתן תתן, כל פקודין אינון משולבין אלין עם אלין ה"א הוא דכתיב (שמות כו יז) משולבות וכו', וכן תפלין תליין ברישא ובידא שמאלא, ציצית על כתפא, מצות ללמוד וללמד בפומא, וכן צלותין תליין בפומא, והכי מצות שופר ברוחא דנשיב ביה בפומא, ויהווא רוחא אתעביד קלא, וכן קרבנין דאינון ריח ניהח ליהו"ה תליין בחוטמא, ואעי בוסמין דאבדלתא, וכל דינין תליין בדבורא,

וכן בעינינו, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אין לדיין אלא מה שענינו רואות.

ואית פקודין דתליין בשמיצה כגון קריאת שמע, או פקודין אחרנין, דאתמר בהון אם השמיע לאזנו יצא, ודא תקיעת שופר, סוף סוף באלין אברין תליין כל פקודין, אלא פקודא דיראה ואהבה אלו תליין במוחא ולבא, וכל פקודין דעשיה כגון סופה ולולב תליין בידין, ובאלין תקונין (ס"א פקודין) צריך בר נש לאשתמודעא כל מלאכיא דאתקריאו עיני יהו"ה אזני יהו"ה, ואינון דאתמר בהון (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות (משרתיו אש לוחט), דתליין בחוטמא, ומלאכין דאתמר בהון (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול דתליין בקלא, ובעל כנפים יגיד דבר (שם) דתליין בדבורא, ומלאכים דתליין בעשיה, כגון וידי אדם (יחזקאל א ד), ומלאכין דאתקריאו אותות, דתליין בצדיק (דף קלב ע"א) דאתמר בהון (ירמיה י ב) ומאותות השמים אל תחתו, ומלאכין דתליין פרגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ונענועא דכלהו יהו"ה, וצריך למנדע נקודה דיליה, בכל אבר ואבר נקודה דאתחייב למלאכא דאיהו (אור) מים, ולמלאכא דאיהו אש, ולמלאכא דאיהו רוח, דכל נקודין אינון אשא ורוחא ומיא, מלכות עפר מאנא דכלהו עלאין דתליין מספרין, ולתתא הכי אית מלאכין דתליין מכסא ומלאך ואופן, דמתמן נשמה ורוחא ונפשא, גופא מאנא דכלהו, מיכא"ל איהו מיא, ואיהו ממונה על ימא, ובגין דא פד אעבר משה לישראל פימא, ביה שבח לקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (שמות טו יא) מי כ'מוף בא'לים יהו"ה, גבריאל"ל ממונה על אשא, אוריאל"ל על רוחא, רפא"ל על עפרא, מאלין תליין כמה רבי רבון דמלאכיא דתליין מנייהו.

ברי, אגרא דאלין פקודין דתליין באלין אברים, הוא דמאן דמניח לקודשא בריך הוא, בשכינתיה בהאי עלמא, קודשא בריך הוא מזונג ליה בבת זוגיה לההוא עלמא, ומאן דקריב ליה לשכינתיה קרבנא, קודשא בריך הוא מקרב ליה בבת זוגיה, ומאן דעביד ליה פי מקדשא, הדא הוא דכתיב (שם כה ח) ועשו לי מקדש, קודשא בריך הוא עביד ליה כההוא עלמא בית לדיירא (ליה) תמן דאיהו קדש קדשין, ומאן דעביד ליה ספה, קודשא בריך הוא מספך עליה בההוא עלמא, ואגין עליה מפל מלאכי חבלה פד נפיק מהאי עלמא ואזיל לההוא עלמא.

וכ"ר מאן דמברך לקודשא בריך הוא, ומקדש ליה בצלותיה בהאי עלמא, קודשא בריך הוא מברך ליה בההוא עלמא, ומקדש ליה, ולית

קדושה פחות מעשרה, אוף הכי עביד ליה קודשא בריה הוא עשרה חופות בגן עדן, דקדושין דקודשא בריה הוא עם שכינתיה, אינון קדוש קדוש, ושבע ברכאן דיליה אינון בקריאת שמע, בשחר שמים לפניו ואחת לאחריה, ובערב שמים לפניו ושמים לאחריה, הא שבע, ויחוד דילה שמע ישראל, והכי קודשא בריה הוא מברך ליה ולכלה דיליה, ומקדש ליה עמה בקדושה, ומייחד תרווייהו, וכלא מדה פנגד מדה.

סוף סוף בכל מה דאשתדל בר נש בפקודוי דקודשא בריה הוא, בגיניה ובגין שכינתיה, הכי אשתדל קודשא בריה הוא בגין בר נש ובת זוגיה בההוא עלמא, זפאה חולקיה מאן דישתדל למעבד רעותיה, דלית פומא וכל למימר אגרא דיליה בההוא עלמא דאיהי לדרי דרין, בר נש עביד לקודשא בריה הוא רעותיה דאיהו לפום שעטא בהאי עלמא, ובני ליה בניינא ביה, קודשא בריה הוא בני ליה לבר נש בעלמא דיליה בניינא לדרי דרין, זפאה מאן דשריא ליה בכל אבר ואבר דיליה למעבד ליה אתר לשריא תמן, ולאמלקא ליה בכל אבר ואבר, דלא יהא ביה אבר פנוי מניה, דאם חסר אבר חד דלא שריא עליה קודשא בריה הוא, בגין ההוא אבר אתחזר לעלמא בגלגולא, עד דאשתלים באברין דיליה, למיהוי פלהו שלמין בדיוקנא דקודשא בריה הוא, דאם חסר חד לאו איהו בעלמו דקודשא בריה הוא.

פומא עקימא לא שריא ביה קודשא בריה הוא דאיהו מום, כל שפן אם דבורא דיליה עקים, עליה אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון, פומא ולבא אינון לקבל אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, קלא ודבור דנפיק מתרווייהו איהו ו"ה, צריך לאפקא ליה בדחילו ורחימו די"ה, ואם לאו, לא שריא תמן יהו"ה.

שפון אריכין מסטרא דאנשי חיל, רחבין מסטרא דיראי אלהים, שפון בינוניים מסטרא דאנשי אמת, זעירן בעגולא מסטרא דשונאי בצע, פמה קלין ודבורין נפקין מפומא מיד דנפקין מפומוי פמה מלאכים דאתקריאו עופין נטלין מלולין דפומא. חמש תקונין אינון בפומא, דאתמר בספר יצירה, אחה"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת זסשר"ץ, ובהון (דברים כו) אבנים (דף קלב ע"ב) שלמות תבנה לקודשא בריה הוא בכמה צלותין ופולחנין, ועלייהו אמר יעקב וישפב במקום ההוא (בראשית כח א'), וישפב וי"ש כ"ב אתון במקום ההוא, י"ש (משלי ח כא) להנחיל אוהבי יש, כ"ב בך יברך ישראל (בראשית מח ט), בך בטחו אבותינו (תהלים כב ה), פי בך

אָרויץ גָּדוּד (שם יח ל), וּבָךְ בָּחַר יְהו"ה (דברים ז ו), אֲשֶׁר נִשְׁפַּעַתְּ לָהֶם בָּךְ (שמות לב יא), נִגְלִיָּה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ (שיר א ד), בְּהוֹן בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג יב).

דִּיקְנָא, בְּסִפְרָא בֶּן סִירָא, קָלִיל דְּקָן קוֹרְטָמָן, עַב דְּקָן אִיהוּ כְּרַבּוּיָא דְּלִיחָא בְּלַחוּתָא דִּילִיָּה, וּבִגְיִן דָּא אִיהוּ פִּתְיָא שְׂטִיָּא, (אמר רבי שמעון) מָאן דְּלִית לִיה דִּיקְנָא בְּאַנְפוּי וּבְפּוֹמוּי אֶלָּא זְעִיר, הוּא פִּקְחָא (פְּקִיעָא), דְּמָרָה יְרוּקָא אִיהוּ אֲתַגְבַּרְת עֲלִיָּה, וְלִית בֵּיה לַחוּתָא כָּלֵל, דִּיקְנָא בִּינוּנִית דָּא אִיהוּ אִישׁ תָּם, דְּעֵתִיָּה שְׁלִים, מָאן דְּלִית לִיה דִּיקְנָא בְּאַנְפוּי כָּלֵל, מָרָה קִרְיָא וּיְבִשְׁתָּא אֲתַגְבַּרְת עֲלוּי, לִית בֵּיה לַחוּת וְחֲמִימוֹת כָּלֵל, מְאִיר דְּעַצִּיבוּ אִיהוּ, עוֹבְדוּי כְּפִתְתָּא.

תָּא חֲזִי אִית בְּנֵי נִשְׂא דְּמַמְלָלָן בְּנַעְנוּעָא דְּעֵינִין, וְאַחֲרֵינִין בְּנַעְנוּעָא דִּידִין, וְאַחֲרֵינִין בְּנַעְנוּעָא דְּרִישָׁא, וְאַחֲרֵינִין בְּנַעְנוּעָא דְּגּוּפָא, וְאַחֲרֵינִין בְּנַעְנוּעָא דְּרַגְלִין, דָּא אִיהוּ דְּבַכָּל אֲתֵר דְּנִשְׁמַתִּיָּה בֵּיה, תַּמָּן עָבִיד נַעְנוּעָא יִתִּיר בְּהוּא אֲתֵר.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָפָא, וְכִי נִשְׁמַתָּא לָא אִיהוּ בְּאַתֵּר יָדִיעָא בְּלָפָא, וְאַתְּפִשְׁטוּתָהּ בְּכָל אַבְרִין דְּלָפָא, אָמַר לִיה בְּרִי, וְהָא כְּתִיב בְּה (רות ז א) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּפּוּם עוֹבְדוּי דְּבַר נֶשׁ הָכִי נִפִּיק לָהּ מֵאַתְרָהָא, וְנַחֲתִית לָהּ לְבַר מֵאַתְרָהָא, כְּפּוּמָא דְּשְׁכִינְתָּא דְּאַתְמַר בְּה (ישעיה ג א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם, וַתִּיּוֹבְתָא שְׁלִימָתָא, מָאן דְּאַתִּיב לָהּ לְאַתְרָהָא דְּהוּת בְּקַדְמִיתָא, דְּבִזְמָנָא דְּנִשְׁמַתָּא אִיהוּ בְּלָפָא אֲתַקְרִיאַת מְטְרוּנִיתָא, כַּד נִפְקַת מִלָּפָא לָא אֲתַקְרִיאַת מְטְרוּנִיתָא, כְּפּוּם חוֹבוּי דְּבַר נֶשׁ הָכִי נַחֲתִית לָהּ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמֵאֲבָר לְאֲבָר, עַד דְּנַחֲתִית לָהּ לְרַגְלוּי, וְכְפּוּם זְכוּוֹן דִּילִיָּה הָכִי סְלִיקַת, עַד דְּסְלִיקַת לְאַתְרָהּ, וּבִגְיִן דָּא בְּכָל אֲתֵר דְּנַחֲתַת, תַּמָּן עָבַדַת תְּנוּעָה יִתְרָה בְּהוּא אָבַר יִתִּיר מֵאַחֲרֵינִין.

שְׂרַטוּטִין דִּידִין אֲשֶׁפְּחָנָא דְּאִינוּן כְּעַנְפִּין דְּאִילָנָא, מְנַהוֹן אַרְיִכִין, מְנַהוֹן קְצָרִין, מְנַהוֹן מְשֻׁלְבִין, מְנַהוֹן בַּעְגוּלָא זְעִירִין.

אַשְׁבַּחָנָא בְּרִזָּא דְּמַתְנִיתָא, דְּטוּרִין רַמְאִין עֲמִיקִין, גּוּ סוּסְפִיתָא, קוֹנְטְרָא, קְטָרָא דְּקִטְרִין, תַּמָּן הוּה חַד אוּכְמָא בְּלָא רַגְלִין, מִכְּכַפְּךָ הַפּוֹכִין, גּוּף טְרִיף, כַּד הוּה יְתִיב אָזִיל, כַּד הוּה אָזִיל יְתִיב, כַּד הוּה אָזִיל מִהַפֵּךְ טוּרִין, כַּד הוּה יְתִיב מְעַקֵּר טְנָרִין, מָאן דְּאַעְרַע בֵּיה טְרִיף לִיָּה וְקִטִּיל לִיָּה, וְלֹא אַהֲנִי, זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּאַסְתַּמַּר מְנִיָּה.

כָּרֵ דִּיוֹקְנִין דְּבַגֵּי עֲלָמָא בֵּיה רְשִׁימִין, כָּל צִיּוּרִין בֵּיה מְצוּיִרִין, כָּל גְּוּוּנִין בֵּיה מְרַקְמָן, דְּסִטְרִין אַחֲרֵינִין כְּמָה עַנְפִּין תַּלְיִין מְנִיָּה, דְּשִׂרְבִיטִין

דְּנוּרָא מְלַהֲטָא דְזָרִיק, כְּמָה גְלַגְלִין סַחְרִין לִיה, כְּלָהוּ מְלִיִן עֵינֵינִין דְּגוּמְרִין
דְּנוּרָא מְלַהֲטִין, מְנַהוּן מְזַדְעוּזְעָאן חֵיילִין וּמְשַׁרְרִין, לִית בְּהוּן רַחֲמֵנוּתָא
כְּלָל, זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאֶסְתַּמְר מְנִיָּה.

בִּיה רְשׁוּמִין דִּיּוֹקְנִין דְּחִיוּן בִּישִׁין, דְּאִינוּן מְזַל אַרְיָה, מְזַל שׁוּר מוּעֵד,
מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם, כָּל נוּגֵי יַמָּא מְסַאָבִין בִּיה מְצוּיִרִין, וְעוֹפִין
וְחִיוּן דְּסִטְרָא דְּמְסַאָבוּ בִּיה רְשִׁימִין וּמְצוּיִרִין, דְּכְלָהוּ מוּעֲדִין לְקַלְקַל,
כְּמָה שְׂרַבִּיטִין וְנַצוּצִין אֶזְדְּרִיקוּ מְנִיָּה עַל בְּנֵי נֶשָׂא, וְאִינוּן נִשְׁמַתִּין
דְּחִיבִיא, דְּקָא מְרַפִּיבִין עַל בְּנֵי נֶשָׂא, מְנַהוּן דְּכוּרִין מְנַהוּן נוֹקְבִין, לְזַמְנִין
מְרַפִּיבִין נוֹקְבִין עַל דְּכוּרִין, לְזַמְנִין דְּכוּרִין עַל נוֹקְבִין, כַּד אֶזְדְּרִיקוּ לָא
אֶזְדְּרִיקוּ לְאַתְרֵי דִיעָא, אֶלָּא כָּל חַד בְּאַתְרֵי דְלָא (דף קלג ע"א) מְנִיָּה. וְוִי לֹון
לְאִינוּן טִיפִין, דְּאִינוּן נַצוּצִין וְשְׂרַבִּיטִין אַעֲרֵעוּ בִּינִיָּהוּ, אֶלִּין שְׁטִיִן דְלָא
מְסַתְמִרִין גְּרַמִּיָּהוּ בְּזוּגָא דְלָהוּן, מְרַפִּיבִין לֹון בְּהוּן, וְאַתְעֵבִיד אִילְנָא
דְּעֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע.

נוֹקְבָא אִית לִיה דְּאַתְקִרְיַת לְהַט הַחֲרִב הַמַּתְהַפֵּכַת, דְּכָל גְּלַגּוּלִין
דְּנִשְׁמַתִּין בִּיה מְתַהֲפֵכִין, לְזַמְנִין מְטָה לְנַחֲשׁ, לְזַמְנִין נַחֲשׁ לְמְטָה,
וְהָכִי מְתַהֲפֵכָא דְכוּרָא לְנוֹקְבָא, נוֹקְבָא לְדְכוּרָא, וְאֶלִּין דְּהַפְּכִין לְשַׁלְחָנָם
גְּרַמִּין הַפּוֹכִין אֶלִּין. הַפְּכַפְךָ דְכְלָהוּ לְהַט הַחֲרִב הַמַּתְהַפֵּכַת מְרַע לְטוֹב
וּמְטָב לְבִישׁ, וְהָכִא רְזָא דְצַדִּיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, וְדָא אִיהוּ גּוּלָל
אוּר מְפַנֵּי חֲשָׁךְ וְחֲשָׁךְ מְפַנֵּי אוּר, מָאן דְּאֵלִים גְּבַר, כַּד אֵלִים נוֹקְבָא עַל
דְּכוּרָא בְּגַלְגּוּלָא דִּילִיָּה לִית לִיה דִּיקְנָא, עֶקֶר הוּא, עוֹבְדוּי כְּבַעֲרָא,
תוֹעֵבָה אִיהוּ.

וְהָכִי אִינוּן מְתַהֲפֵכִין דְּרַגִּין מְדִינָא לְרַחֲמֵי וּמְרַחֲמֵי לְדִינָא, כְּגוּוּנָא דְּסִטְרָא
דְּדַכְּוֵי הָכִי מְתַהֲפֵכִין מְסַטְרָא דְּמְסַאָבוּ, אִם אֵלִים גְּבַר, וְהוּא יְהִיָּה
פְּרָא אָדָם יְדוּ כְּכָל (בראשית טו"ב), וְאִם אֵלִימָא נוֹקְבָא יְד כָּל בּוּ, אִית שְׁלִטְנוּתָא
לְבִישׁ וְאִית שְׁלִטְנוּתָא לְטָב, אִית שְׁלִטְנוּתָא דְשְׁלִיט (סְלִיק) דָּא עַל דָּא,
וְאִית שְׁלִטְנוּתָא דְנִיאוֹפִין, כַּד שְׁלִיט זּוּנָה עַלִּיה, כְּלָהוּ בְּעִירָן אַתִּיִן עַלִּיה,
כְּמָה דְּאַשְׁפַּחְנָא בְּנוֹבּוּכְדָנָאצַּר, דְּאַתְמַר בִּיה (דניאל ד'כב) וּמְבַנֵּי אֲנִישָׁא טְרִיד
וְעִשְׂבָא כְּתוּרִין לִיָּה יִטְעַמוּן עַד דְּשַׁבְעָה עַדְנִין יַחְלָפוּן עַלִּוְהִי, דְּאִינוּן
שַׁבְעָה כְּכַבֵּי דִּילִיָּה, יַתְחַלְפוּן עַלִּוְהִי מְדְכוּרִין לְנוֹקְבִין, וּבְגִין דָּא כַּד
גְּלַגּוּלָא דְנוֹקְבָא קָא רְכִיבַת עַלִּיה, עוֹבְדוּי אִיהוּ כְּאַתְתָּא, כַּד מְלִיל מְלִיל
בְּפַתִּיחוּ דִּידִין, וְקַלִּיָּה וְדְבוּרִיָּה וְכָל עוֹבְדוּי כְּאַתְתָּא, תוֹעֵבָה אִיהוּ, וּבְגִין
דָּא מְבַרְכִין יִשְׂרָאֵל עֲמָא קְדִישָׁא, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם
שְׁלָא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, שמענא דאית נפשא דמרפיבין לה בכלבא, ובגין דא אמר דוד (תהלים כב כא) הצילה מתרב נפשי מיד פלב יחידתי, מאי יחידתי דא נשמתא, וכי נשמתא אתרכיבת בכלב, אמר ליה ברי אין, בההוא ערל נחש הקדמוני דפתי לחוה ולבני נשא, דא איהו פלב, ודא יצר הרע דאתא בההוא עלמא מורפב עליה לקבלא עונשיה.

ואית נשמתין אחרנין דקא אתיין בגלגולא בכמה חיון, דאתקריאו מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה, מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, כמה דאשפחנא בתרין עשר שבטין דאתמתילו לחיוון, דא לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור שורו, יששכר חמור גרם, יהי דן נחש עלי דרד, בננימין זאב יטרף, וברי פל דא רזא דגלגולא דיצר הרע, אית למאן דאיהו דמיא לאריה, ואית למאן דאיהו דמיא לחווא, ואית למאן דאיהו דמיא פחמור, לכל בריין אשתני פפום עובדיהון, וכפום שעמא דאתעבידו בה.

ועם פל דא זפאה נשמתא שלטי עליה ורכיב עליה, פבר נש דרכיב על סוסיא או על חמריה, ווי ליה למאן דחווא שליט עליה, האי אתקרי רשע גמור, ומאן דאיהו שליט עליה איהו אתקרי צדיק גמור, ועליה אתמר (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתך, אדם בליעל איש און, ולאמים תחת נפשך (שם), דכד בר נש איהו שליט על יצריה, הכי איהו שליט על פל שנאוי, ואם יצריה שליט עליה שנאוי שלטין עליה.

וכרי אשפחנא במתניתין, ברזא דשרטוטין וציורין וגוונין, בסתרא דרזין טמירא דטמירין, דאדם דבריאה דאיהו קדמון לכל קדומים רכיב באריה, סטא לימינא, ועביד שרטוטין, דאינון אורחין ושבילין דינא דאורייתא, דעלייהו אתמר (שם מג טו) הנותן פים דרד ובמים עזה נתיבה, אדם דיצירה רכיב בשור וסטא לשמאלא, ונטיל אשא בפמייה (דף קלג ע"ב) וצייר ציורין, אדם דעשיה רכיב בנשר ונטיל רוחא בפומוי וסטא למזרח באנפוי, ועבד גוונין בעינין באנפין. אמר ליה מאן אדם דבריאה ויצירה ועשיה הכא, אמר ליה ברי האי איהו דאתמר ביה ואדם אין, ומותר האדם מן הבהמה אין (קהלת ג יט), ואיהו אדם דבריאה, דבהאי ברא עלת העלות פל בריין, אדם דיצירה חכמה, עליה אתמר (איוב כח כ) והחכמה מאין תמצא, דאיהו י' מאין, דביה צייר פל ציורין דעלמא, ביה צייר עיינין וחוטמא נוקבין דחוטמא נוקבין דאודנין ופומא, פל נקודין וציורין דאינון עזקא לאת י', ואיהי בהון פאבנא בריש עזקא, אדם דעשיה דא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה דידו, ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה גדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדין (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בלימוד בספר הזוהר הקדוש, הינכם שותפים לקריאתם של גדולי הדור לפני כ-90 שנה, ובברכתם של גדולי הדור שליט"א

תפילה קודם למועד הזוהר (קבלה מהארי ז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב תרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חמאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך.

ובכו יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כפא כבודך פריח נוחה. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לכל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת וחכמה.

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי:
אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן
מיד נגאלין (שבת קי"ח)